

Eloonjääneiden tyttöjen kirjoittajalta

KOTIIN ENNEN PIMEÄÄ

Suomentanut Laura Liimatainen

»Sagerin uusin on kummitustalotarina vinhalla kierteellä...
Kuten kaikki hyvät trillerit, myös tämä teos pitää lukea vihoviimeiselle
sivulle asti, jotta selviää, kuinka kuka teki kenelle mitä ja miksi.»

- Rolling Stone

RILEY SAGER

WSOY

RILEY SAGER
KOTIIN
ENNEN
PIMEÄÄ

SUOMENTANUT
LAURA LIIMATAINEN

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Sivulla 111 olevan sitaatin Friedrich Nietzschen teoksesta
Hyvän ja pahan tuolla puolen: erään tulevaisuuden filosofian alkunäytös
suomentanut J.A. Hollo, Otava, 1966.

Sound of Music -musikaalin
Kuudentoista ikäinen olet siis -laulun suomentanut Esko Elstelä.

Englanninkielinen alkuteos
Home Before Dark

COPYRIGHT © 2020 BY TODD RITTER
SUOMENKIELINEN LAITOS © LAURA LIIMATAINEN JA WSOY 2023
WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
ISBN 978-951-0-48269-8
PAINETTU EU:SSA

*Teille, jotka kerrotte kummitusjuttuja...
ja teille, jotka uskotte niihin.*

Jokaisella talolla on tarinansa kerrottavana ja salaisuutensa tunnustettavana.

Ruokasalin tapetti kätkee lyijykynän jäljet, joilla seurattiin talossa vuosikymmeniä aiemmin asuneiden lasten kasvua. Auringon haalistaman linoleumin alla saattaa piillä lankkulattia, jolla kävelivät kerran Yhdysvaltain vapaussodan taistelijat.

Talot muuttuvat jatkuvasti. Seinät maalataan. Laminaatti asennetaan. Kokolattiamatto levitetään. Ne peittävät kotien tarinat ja salaisuudet, hiljentävät ne, kunnes joku tuo ne päivänvaloon.

Se on minun tehtäväni.

Minä olen Maggie Holt, sisustussuunnittelija ja historioitsijakin, kai niin voisi sanoa. Selvitän talon tarinan ja yritän houkutellessa sen esiin. Olen ylpeä työstäni ja hyvä siinä.

Minä kuuntelen.

Minä opin.

Saamieni tietojen perusteella suunnittelen sitten täysin nykyaikaisen sisustuksen, joka kuvaa myös kodin menneisyyttä.

Jokaisella talolla on tarinansa.

Meidän tarinamme on kummitusjuttu.

Mutta myös valhe.

Nyt kun taas yksi ihminen on kuollut näiden seinien sisällä, on vihdoin aika kertoa totuus.

KAUHUIJEN TALO

TOSITARINA

Kirjoittanut Ewan Holt

MURRAY-HAMILTON, INC.
NEW YORK, USA

ESINÄYTÖS

1. HEINÄKUUTA

»ISI, SINUN pitää tarkistaa, onko täällä kummituksia.»

Pysähdyin tyttäreni huoneen ovensuuhun häkeltyneenä kuten kuka tahansa vanhempi silloin, kun lapsi sanoo jotakin todella kummallista. Maggie oli jo viiden vanha, joten erikoisiin lausahduksiin olisi kai pitänyt jo tottua. En kuitenkaan ollut. Erityisesti odottamattoman kummalliset pyynnöt pysäyttivät.

»Pitääkö?»

»Pitää», Maggie vastasi painokkaasti. »En halua, että niitä on minun huoneessa.»

Ennen tuota hetkeä en ollut edes tiennyt tyttäreni ymmärtävän, mikä kummitus oli, saati sitten pelkäävän, että sellainen asustelisi hänen huoneessaan. Tai ilmeisesti useampikin kummitus. Olin pannut merkille Maggie'n sanavalinnan.

Niitä.

Syytin uudesta käänteestä taloa. Olimme asuneet Baneberry Hallissa lähes viikon – olimme ehtineet jo huomata talon erikoisuudet muttemme vielä tottua niihin. Seinät natisivat. Öisin kuului ääniä. Kattotuuletin kuulosti täydellä teholla pyöriessään hampaiden kalinalta.

Maggie oli herkkä niin kuin hänen ikäisensä tytöt ovat, ja uuteen kotiin sopeutuminen tuotti selvästi vaikeuksia. Edellisenä iltana nukkumaan mennessä hän oli kysynyt, milloin palaisimme vanhaan kotiimme, surkeaan ja hämärään kolmioon

Burlingtonin kaupungissa. Siellä ei ollut tarvinnut taistella kummitusten kanssa.

»Kai minä voin tarkistaa», sanoin ollakseni Maggieille mieliksi. »Mistä katson ensin?»

»Sängyn alta.»

Se ei tullut yllätyksenä. Maggien ikäisenä minäkin olin pelännyt jonkin kamalan vaanivan vain pari senttiä alapuolellani, kun nukuin yön pimeydessä. Laskeuduin kontalleni ja vilkaisin sängyn alle. Siellä lymyili vain ohut pölykerros ja yksinäinen vaaleanpunainen sukka.

»Ei näy mitään», ilmoitin. »Mistä seuraavaksi?»

»Komerosta», Maggie sanoi.

Kuten arvelinkin. Olin jo menossa sitä kohti. Tämä osa talosta – jota kutsuimme »Maggien siiveksi» makuuhuoneen ja viereisen leikkihuoneen vuoksi – oli toisessa kerroksessa vinon katon alla. Katon kaltevuuden vuoksi myös komeron tammioven yläreuna oli vino. Se toi mieleen satumökin, minkä vuoksi olimme päättäneet antaa Maggieille juuri tämän huoneen.

»Ei mitään komerossakaan», sanoin ja nykäisin näyttävästi komeron katosta riippuvaa narua, joka toimi valokatkaisimena, ja kurkistelin henkareissa roikkuvien vaatteiden väliin. »Vieläkö katson jostakin?»

Maggie osoitti tärisellä etusormella järkälemäistä vaatekaappia, joka seisoi kuin vartiosotilas alle metrin päässä komerosta. Se oli jääne talon menneisyydestä ja erikoinen olikin. Yli kaksi ja puoli metriä korkea. Kapea alaosa levisi asteittain muhkeaksi keskiosaksi, joka taas äkkiä hoikentui ylhäällä. Yläosaa koristivat puuhun kaiverretut kerubit, linnut ja kulmissa kiipeilevät murattiköynnökset. Minusta vaatekaappi, samoin kuin komeron ovi, toivat Maggien huoneeseen hippusen kirjallista taikaa. Ne toivat mieleen matkat Narniaan.

Kun narautin vaatekaapin pariovet auki, Maggie veti terävästi henkeä kuin valmistautuisi kohtaamaan sisällä piileskelevät kauhut.

»Haluatko varmasti, että avaan ovet?» kysyin.

»En.» Maggie mielti hetken ja muutti sitten mieltään.

»Haluan.»

Vedin vaatekaapin ovet selälleen, ja niiden takaa paljastui vain muutama hassu rimpsumekko. Vaimoni oli ostanut ne toivoen, että kenties poikatyttömme joskus haluaisikin pukeutua sellaiseen.

»Ei täällä ole mitään», sanoin. »Näetkö?»

Maggie kurkisteli vuoteeltaan vaatekaappiin ennen kuin huokaisi helpotuksesta.

»Tiedäthän sinä, ettei kummituksia ole olemassa?» kysyin.

»Onpas.» Maggie sukelsi syvemmälle peiton alle. »Olen nähnyt.»

Katsoin tyttäntäni ja yritin peittää häkellykseni, vaikka olin oikeasti tolaltani. Maggiella oli vilkas mielikuvitus, mutta ei kai sentään niin vilkas että hän näki olemattomia ja uskoi ne todeksi?

Hän nimittäin todella uskoi kummituksiin. Sen näki siitä, miten hän katsoi minua kyneleet suurten silmien nurkissa. Hän uskoi kummituksiin, ja se sai hänet kauhun valtaan.

Istuin sängyn laidalle. »Kummitukset eivät ole totta, Mags. Jos et usko minua, niin kysytään äidiltä. Hän sanoo saman jutun.»

»Kylläpä ovat», Maggie intti. »Näen niitä kaiken aikaa. Ja yksi niistä puhuu minulle. Varjoherra.»

Kylmät väreet kulkivat pitkin selkäpiitäni. »Varjoherra?»

Maggie nyökkäsi pelokkaasti.

»Mitä Varjoherra sanoo?»

»Se sanoo...» Maggie nielaisi ja yritti kovasti hillitä kyneleensä. »Että me kaikki kuollaan tänne.»

BANEBERRY HALL MUISTAA.

Maggie Holt on lapsesta saakka elänyt menestyskirjan päähenkilönä. Kun Maggie oli viiden, hänen isänsä julkaisi kirjan *Kauhujen talo*, jota väitti tositarinaksi heidän perheensä kokemuksista kummitusten riivaamassa Baneberry Hallissa.

Kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin Maggie perii Baneberry Hallin, johon perhe ei ollut koskaan palannut. Kun Maggie ryhtyy remontoimaan kartanoa myyntikuntoon, muistoja alkaa nousta pintaan. Eikö isän kirja ollutkaan pelkkää sensaatiohakuista sepitettä? Mitä salaisuuksia Baneberry Hall kätkee?

»Raikas ja aidon kauhun sävyttämä.»

NEW YORK TIMES BOOK REVIEW

	
www.wsoy.fi	84.2 ISBN 978-951-0-48269-8